

**ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΠΛΑΣΜΑΤΙΚΩΝ ΕΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΣΤΟ
ΔΗΜΟΣΙΟ**

Πολύς θόρυβος έχει γίνει τις τελευταίες ημέρες αναφορικά με την εξαγορά πλασματικού χρόνου, καθώς εικάζεται, ότι από 1/1/2017 το κόστος εξαγοράς πλασματικού χρόνου θα αυξηθεί, οδηγώντας σε πολλαπλή επιβάρυνση των ασφαλισμένων.

Υπενθυμίζουμε, ότι ο νόμος 4387/2016 (νόμος Κατρούγκαλου) αύξησε το συνολικό ποσό εισφοράς κύριας σύνταξης εργοδότη και εργαζόμενου σε 20%, το οποίο κατανέμεται σε ποσοστό 6,67% στον εργαζόμενο και 13,33% στον εργοδότη (άρ. 38).

Τα κρίσιμα σημεία της διατάξεως αυτής και τελικώς της σπουδής για την υποβολή αιτήσεων εξαγοράς πλασματικού χρόνου είναι τα εξής:

[1] Η διάταξη του άρ. 38 του ν. 4336/2016 ισχύει από την δημοσίευση του νόμου, ήτοι από τις 12/5/2016 με αποτέλεσμα να γεννάται ζήτημα εάν τελικώς η αύξηση των εισφορών και συνακόλουθα η αύξηση του κόστους της αναγνώρισης πλασματικού χρόνου θα επέλθει από την 1/1/2017 (ήτοι με την έναρξη λειτουργίας του ΕΦΚΑ) ή από την 13/5/2016 (ήτοι την επόμενη ημέρα της δημοσίευσης του νόμου). Η πληροφόρηση, που έχουμε από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους επιμένει στην εφαρμογή της διατάξεως από 1/1/2017, παρά το γεγονός ότι άλλα ασφαλιστικά ταμεία, επιμένουν στην αντίθετη ερμηνεία. Πρέπει, συνεπώς, υποβάλλοντας την σχετική αίτηση αναγνώρισης να έχει κανείς κατά νου, ότι δεν έχει ακόμα πλήρως διευκρινισμένο, εάν η αναγνώριση του πλασματικού χρόνου στο Δημόσιο θα υπολογιστεί με το νέο τρόπο από 1/1/2017 ή αναδρομικά από 13/5/2016.

[2] Σημειώνεται, επίσης, ότι δεν έχει ακόμα διευκρινιστεί με σχετική εγκύκλιο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, εάν το ποσό εξαγοράς, που θα απαιτηθεί για την αναγνώριση του πλασματικού χρόνου θα αναλογεί στο συνολικό κόστος των εισφορών (ήτοι 20%) ή εάν θα περιορίζεται στην εισφορά του εργαζομένου (άρα 6,67%). Η πληροφόρηση, που διαθέτουμε προς το παρόν είναι,

ότι ο ασφαλισμένος θα κληθεί να καταβάλλει το σύνολο της εισφοράς για κάθε μήνα, που αναγνωρίζει.

[3] Πρέπει να διευκρινιστεί, επίσης, προς αποφυγή αιφνιδιασμών, ότι μέχρι σήμερα η διαδικασία αναγνώρισης πλασματικού χρόνου στο Δημόσιο ήταν εξαιρετικά αργή, λόγω αφενός του όγκου των εκκρεμών αιτήσεων συνταξιοδοτήσεως και αφετέρου των επάλληλων αλλαγών και παρεμβάσεων στην συνταξιοδοτική νομοθεσία, που έχρηζαν (και χρήζουν ακόμα) ερμηνείας. Τούτο, ωστόσο, δεν σημαίνει αυτονόητα, ότι η διαδικασία αναγνώρισης θα συνεχίσει να κινείται με τους ίδιους χρονικά ρυθμούς. Δεν μπορεί κανείς να αποκλείσει το ενδεχόμενο, να προχωρήσει η διαδικασία αναγνωρίσεως πλασματικών χρόνων, με την έκδοση των σχετικών πράξεων, με αποτέλεσμα να υποχρεωθούν οι υπάλληλοι, που υπέβαλαν αιτήσεις, να προβούν σε άμεση καταβολή των οφειλόμενων ποσών, σε αντίθεση από ότι συμβαίνει σήμερα.

[4] Η αναγνώριση πλασματικού χρόνου, όπως πολλές φορές έχουμε επιμένει στο παρελθόν, αποτελεί κατά κανόνα ένα μέσο θεμελίωσης του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, πράγμα που πλέον μετά τις διατάξεις του ν. 4336/2015 έχει νόημα ιδιαιτέρως στην περίπτωση, που ο υπάλληλος θεμελιώνει με την αναγνώριση του πλασματικού χρόνου, συνταξιοδοτικό δικαίωμα, μέσα στην μεταβατική περίοδο 2010-2012 (αφού από την 1-1-2013 τα όρια ηλικίας έχουν ήδη ανέλθει στα 62 έτη με σαράντα χρόνια εργασίας και στα 67 έτη σε κάθε άλλη περίπτωση) και υπό την αναγκαία προϋπόθεση, ότι κατά την ημέρα δημοσίευσης του ν. 4336/2015 (18-8-2015) συνέτρεχε και η ηλικιακή προϋπόθεση για την λήψη συντάξεως.

Εάν δεν συντρέχουν οι εν λόγω προϋποθέσεις, είναι εξαιρετικά αμφίβολο, εάν η αναγνώριση πλασματικών ετών «αξίζει τα λεφτά της», δεδομένης μάλιστα της διάρθρωσης των συντάξεων (βασική και αναλογική), που εισήγαγε ο νέος νόμος. Σημειωτέον, ότι η αναγνώριση χρόνου παιδιών και σπουδών αφορά μόνο τους ασφαλισμένους, που δεν είχαν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα το έτος 2010 ενώ ειδικά ο πλασματικός χρόνος στρατού και παιδιών μπορεί να οδηγήσει στην θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος πριν το έτος 2010, πράγμα, που χρήζει ιδιαίτερης προσοχής. Ο χρόνος σπουδών από την άλλη πλευρά οδηγεί σε θεμελίωση μετά το έτος 2011.

Με τα δεδομένα αυτά αλλά και λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός, ότι ο νομοθέτης δεν έχει κανέναν ενδοιασμό (ακόμα και εάν κάτι τέτοιο θίγει θεμελιωμένα δικαιώματα) να αιφνιδιάσει τους ασφαλισμένους τροποποιώντας τις ισχύουσες ρυθμίσεις, εμμένουμε στην πολλάκις εκφρασθείσα άποψη μας, ότι η αναγνώριση πλασματικών χρόνων θα πρέπει να αξιολογείται ως ένα έξυπνο αλλά και χρήσιμο εργαλείο θεμελίωσης, που δεν υπακούει σε γενικεύσεις αλλά αφορά την κάθε συγκεκριμένη ασφαλιστική περίπτωση. Σε αντίθετη περίπτωση, τα αποτελέσματα του μπορεί να είναι οικονομικά εξαιρετικά επώδυνα και τελικώς να οδηγούν στο αντίθετο από το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Με βάση τις σκέψεις αυτές, σας επισυνάπτω τις απαιτούμενες αιτήσεις για την αναγνώριση εκάστου πλασματικού χρόνου (σπουδών, παιδιών και στρατού).

Παραμένω στην διάθεση σας.

Με εκτίμηση,

Μαρία Μαγδαληνή Τσίπρα

Δικηγόρος